

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLONYA.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötásbós postacímért 5 kr. Nagybbr terjedelmű, mint szintén több...

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve: Egy évre 10 frt — kr. 1/2 évre 2 frt 50 kr.

Dr. Kepes Gyula északsarki magyar fővárosi... Dr. Képes Gyula északsarki magyar fővárosi...

ORSZÁGGYÜLÉS. — okt. 28. — Perczel, ki több előterjesztést tesz. Zse-Brassó körüli magyar protestánsok...

A hős bajvivő. Gyhycztől a minisztertől mindenki sokat vár. A Deákpart ő általa hitte vonagló erejét összeszedhetni.

Delutáni posta. Magyar országgyűlési központi határozat... Magyar országgyűlési központi határozat...

Debreczeni színház. I. szám. Szombat, okt. 31-én 1874. Adatik: 7 órakor, 9 után.

Madár László. Operá 4 szakaszban. Irta Eresszi Erkel Ferencz, Karmagy Medgyesi Nándor.

Magyar vasút. Budapest és Bécsfelé. 6 p. napz. 6 p. napz. 6 p. napz.

Magyar vasút. Budapest és Bécsfelé. 6 p. napz. 6 p. napz. 6 p. napz.

Magyar vasút. Budapest és Bécsfelé. 6 p. napz. 6 p. napz. 6 p. napz.

Magyar vasút. Budapest és Bécsfelé. 6 p. napz. 6 p. napz. 6 p. napz.

A hős bajvivő. Akik az ő nagy pénzügyi tehetségében hittek, mind megcsalóztak. Bizonyosan ő maga is csalódott, ha azt hitte, hogy kivezetethi népét...

A kormánylapok, a Deákpart közlönyei, még az úgy ismert félhivatalosok is kijelentik, hogy ily kísérleteknek sem lehet megmenetnie a nemzetet...

A nagy bajvivő e téren kevesebb kiüzeléssel jutna célhoz. Mig így bizonyára dicstelennél elbukik!

A képviselőházban tegnap az osztályok és szakbizottságok alakultak meg. Egy régi honvéd halálát jelentik Péterváradról. Neve Feróczy Ágost, Ipolyásban született...

A Deákör üdvözlő iratát intézett Deák Ferenczhez, melyet Horváth Boldizsár szerkesztett. Az üdvözlő irat úgy dicseri a mostani alkotmányos állapotot, melyet Deák Ferencznek tulajdonít, hogy nem állhatja meg az ember, hogy ne mosolygjon rajta!

Halottak napján a fővárosi tanácsa Bathyány Lajos mauzóleumát kivilágíttatta. E helyre, s a honvédek és irodalmi jelesek sírjához az ifjuság diszmenetben vonul ki.

Simuncs János károlyvárosi polgármester a Ferencz József rend lovagkeresztjét kapta. Ravené Lajos berlini tiszleltbeli fő, Georg Albert pedig berlini alkonzullá nevezett ki.

A román kongresszus okt. 29-én tartott gyűlést a verifikáció ügye tárgyaltatott. Két választás megemissitett. A pártok állását még nem lehet tudni.

Te, engem, a nagybátyám kedvencét, be mernél vádolni? Oh, attól ugyan nem félek. Az ő iránti jóakarata sokkal nagyobb fontossággal bír előttem, semhogy azt kockáztassam, sőt azt hiszem, hogy mintsem Eckholm-ból távozni kénytelenítéssel, és a jövőben kilátásba helyezett reményeddel önmagad szétzúzd: inkább azt is eltűröd, hogy arcul üsselek.

Most legyen elég, — szólt a csaknem kitérésig sértett Thure — legyen úgyünkben békebiró a nagybácsi. És most még egyszer mondom, egy szót se többet. Ekkor ismét megfogta Anna kezét, és a tánczoló sorába vezeté, miközben még így folytatá beszédét: — Jegyezd meg jól magadnak, hogy ügyeimbe való avatkozásodat tovább el nem tűröm, és a te toladó gyámságnak nem kell szünni.

Mindenbizonyal meg kell szünni, de előbb magadviseletének is meg kell változni, és pedig úgy, hogy az tiszteletreméltó legyen. Thurenak egyedüli felelete annyiból állott, hogy Annával táncza kelt.

Thure oly rohamosan tánczolt, mintha tánczcsónójét halálra akarván tánczoltatni; miképen látás. Először arra birta, hogy Thure így szólta meg: — Ugyan mit gondolsz, elvesztetted az eszedet, hogy oly dühösen tánczolsz! legalább gondolj Annára.

A bának vége lett, a vendégek eltávoztak; Eckholmban minden elcsendesedett, és Thure kivételével mindenki nyugalom után vágyott. Anna zavari annyira felerlegette őt, hogy nem tudott nyugodni, dühös izgatottsággal járt föl s alá szobájában. Ezen rendkívüli állapota, melybe Anna kíméletlen és nagyon is találó gyonyolódása által sodortott, azáltal is fokozta lett, hogy visszafolyott benső küszködésének lecsepintésére vezetett, sőt méltóságosságával ellenkezőleg, a mértékletlen ivásban kerestet menedéket.

Rendkívüli fölháborodásának első fokozata már lecsillapodott, az értelem leküzdötte a vér forrongását, csak az önbecszeretének kíméletlenül lett megérettése miatt érzett fájdalom dul meg kebelében. Az Anna által mondott szavakat ismételte folytonosan, miáltal magamagát mindig jobban-jobban ingerelte. Azt kérdezte magától, hogy miért tette két éven keresztül a folytonos gyonyolódást, és öngyalázatára be kellett ismerni, hogy csak azért, mert Anna nagybátyjának kedvence; be kellett ismernie, hogy Annának csakugyan igaz volt, midőn őt gyávnak nevezé, mert tanusított bosszas türelmének méntésére semmi alapos okot nem tudott találni. Majd abban állapotodt meg, hogy a nagybácsi iránti szeretetét másképp nem viselhéte, amennyiben két titkot kellett megőriznie, és nehogy ezek valamelyike fölfedezessék, az alváló hízélgő és a minden szölgálatra kész gyáva szerepét kellett játszania. Most azonban már úgy érzé, hogy ez állapotot tovább nem tűrhéti, és ennek megszüntetésére végett határozottan föl kell lépnie, még azon esetben is, ha emiatt Eckholm-ból távozná, és jövőbe vetett reményéről lemondani kénytelenítené. Elhatározta, hogy mielőlt alkalma lesz, a törvényzéki elnököt föl fogja keresni, és ezen dolgot előterjesztendi.

Másnap, a reggelizés alkalmával mindnyáran ros kedélyben voltak. Konstantin még mindig boszankodott a Lisbethől táncz közben nyert kosarakért. Johanna azért neheztelt, mert Thure csak francziát tánczolt vele, a kis szobácskában történt beszéd után pedig egészen eltűnt. A gyonyos észrevételekből nem birt kifogni, melyeket a szintén ingerült állapotban levő Lisbeth önszemélyére célzóknak tekintvén, épen oly csipős modorban igyekezett viszonzni. Elías és Anna

Semmisítőzéki ítélet. — Norák sajtóperében. — 16399. sz. ő felsége a király nevében. A magy. kir. kuria, mint semmisítőzék, Novák Gusztávnak Bajza István és társai ellen lefolyt sajtóperében, melyben a debreczeni kir. törvényzék, mint sajtóbírószék, a f. évi szept. 17-dikén megtartott nyilvános tárgyalás és az esküdték kijelentése alapján a vádlottakat a vádolást felmentetnek kijelentette, s magánvádlót 392 frt. perkolásig megfizetésre kötelezte, magánvádló részéről f. évi szeptember 18-án 18248. sz. a. beadott semmiségi panaszát ma napon tartott nyilvános ülésében vizsgálát alá vévén, következő határozatot hozott: A neheztelt sajtóbírószék határozatát az azt megelőzőtől esküdtékek eljárással együtt megsemmisítetik, és a fenforgó vád ujoanon alakítandó esküdték szék elé utasítatik; mert jóllehet, vádló, mint magán társulat hivatalnok, köztisztviselőnek, vagy közmegbízában eljárának nem tekinthetik, mindamellett a sajtóbírószék a 1848. XVIII. t. cz. 24. és 25. §§-ban foglalt s hivatalból is szem előtt tartandó tilalom ellenére megengedte, hogy a vád és védelem kifejtése főleg a panaszolt becsületsértő állítások valósága, illetve valótlanágának kimutatására intézettek; mert habár továbbá az 1867. május 17-diki igazságügyminiszeri rendelet 63. §-ában érintett perbeli okiratok alatt egyedül a tárgyalás alkalmával felolvasott iratok érthetők, az esküdtékek visszavonulásakor mások is adtak alkalmat, s ez által annak lehetősége idéztet elő, hogy az esküdtékek eljárás nyilvánosságai alapelveinek megsértésével az esküdték esetleg határozatuk hozatalánál oly írásbeli bizonylatokat is vehettek figyelembe, melyek fölött a feleknek nyilatkoznai alkalmuk sem volt; mert végül a sajtóbírószék elnök a vitázatot bekeresztésével a tárgyalás eredményének a hivatali miniszeri rendelet 58. §-a által feltételül előírt összefoglalását azon okból, hogy a tárgy a szövegalkotásban minden oldalról kimerítetett, annál kevésbé mőlhözette, mivel mint fentebb érintetett, és szóváltások helytelen körben mozogtak, mert az ügy ily állásban, el tekintve attól, hogy a kérdések feltevésénél a természetes sorrend meg nem tartatott, jelesül a szerzőség előkérdésének a többiekét meg kellett volna előznie, a felmerült lényeges alkati törvényes értékek miatt az egész esküdtékesi eljárást az azon alapuló határozatokkal együtt a többször említett miniszeri rendelet 91. §-a b. p. utja nyomán megsemmisíteni és a fenforgó vádat a 93. § értelmében ujoanon alakított esküdték elé utasítani kellett, az ügyiratok visszakiadotnek. Kelt B. Pesten a m. kir. kuria mint semmisítőzéknek 1874. évi okt. hó 6-án tartott üléséből. Lipovický Vilmos alelnök. Ráth György előadó.

Furcsa váltó. Egy brünni kereskedő tönkre menvén, hitelezők közül egynek követelése 1500 ftra rugott, váltoval fizetett, mit az illető, a nélkül, hogy pontosabban szemügyre vette volna, irószaltára helyezett. Midőn azonban két nap multával értékesíteni akarta volna, azt vette észre, hogy a helyett „ezeröttszáz forint“, ez áll írva „ezeröttszáz tojás“. Ilyen váltó még eddig nem igen volt forgalomban, s hogy lenne ezután: nem igen hihető.

Netto budget 1875. évre. A) Rendes szükséglet. forint. Királyi udvartartás 4.650.000. Cabineti iroda 74.295. Országgyűlés 905.173. Községi kiadások 27.421.944. Központi nyugdíjak 234.537. Nyudíjak 2.736.929. Államadószágek 70.684.910. Horvát-Szlavonországok beligazgatása 5.078.600. Fiume 87.860. Állami számvévszék 140.550. Miniszterelnökség 327.980. Ö felsége személye körüli miniszterium 58.008. Horvát-szlavon-dalmát miniszter. Belügyminiszterium 46.550. Pénzügyminiszterium 5.115.799. Közmunka- és közlekedési miniszterium 7.013.090. 5.798.450.

Eldorádó. Debreczen, okt. 29. Utam, vagyis inkább teendőm úgy hozták magukkal, hogy folyó hó 27-ikén, este 6-7 óra közt a részvénytársulati könyvnyomdát kellett meglatogatnom. Megvallom, hogy engem, ki szegény, vagy nem szegény a nyomdászattal ez ideig teljesen ismeretlen voltam, nagyszerűen meglepett az ottani hangszórás sürgős-forgás és a két gyors sajtón épen akkor nyomuló helyi lapoknak oly rövid idő alatti továbbítása; de ezen kedves benyomást az illetőből kilépesem alkalmával egy — a maga nemében még nagyobb — látvány azonnal lerombolta.

Te, engem, a nagybátyám kedvencét, be mernél vádolni? Oh, attól ugyan nem félek. Az ő iránti jóakarata sokkal nagyobb fontossággal bír előttem, semhogy azt kockáztassam, sőt azt hiszem, hogy mintsem Eckholm-ból távozni kénytelenítéssel, és a jövőben kilátásba helyezett reményeddel önmagad szétzúzd: inkább azt is eltűröd, hogy arcul üsselek.

Most legyen elég, — szólt a csaknem kitérésig sértett Thure — legyen úgyünkben békebiró a nagybácsi. És most még egyszer mondom, egy szót se többet. Ekkor ismét megfogta Anna kezét, és a tánczoló sorába vezeté, miközben még így folytatá beszédét: — Jegyezd meg jól magadnak, hogy ügyeimbe való avatkozásodat tovább el nem tűröm, és a te toladó gyámságnak nem kell szünni.

Mindenbizonyal meg kell szünni, de előbb magadviseletének is meg kell változni, és pedig úgy, hogy az tiszteletreméltó legyen. Thurenak egyedüli felelete annyiból állott, hogy Annával táncza kelt. Thure oly rohamosan tánczolt, mintha tánczcsónójét halálra akarván tánczoltatni; miképen látás. Először arra birta, hogy Thure így szólta meg: — Ugyan mit gondolsz, elvesztetted az eszedet, hogy oly dühösen tánczolsz! legalább gondolj Annára.

Emlékszem a kapitányi hivatalnak nem sokkal ezéltől hozott, ama valóban dicserető érdemelő rendeletére, hogy az ugynevezett „kávforrásokban“ két leányt, kiknek egyike főző, másik pedig felszolgáló, többet tartani nem lehet. — De ezen rendelet csak rendelet maradt végrehajtás nélkül; mert a nevezett nyomda- és gyárhelyiségek egy talken, mégpedig tiszteletos egyházi férfiú telkén levő „kávforrásokban“ nem két, de olykor olykor, különösen pedig este, háromszor két leány is található, a kapitányi hivatal rendeletének azon finom kijátszásával, hogy most már nem a kávés szobákban pajzánkodó „kontyos“, hanem a konyhán és más mellékhelyeken leeresztett, hajú civis leányok tartatnak és keritettek, oly berendezéssel, hogy az ezen helyiséget látogatók minél nagyobb változatoságot élvezhessenek; mely czélra igen kedvezőnek mutatkozik a minden perczben összeomlásra fenyegető, de azért konyha stb.-nek használt bagoly fészék.

En valóban megbotránkoztam ezen bagoly fészéken, és nem én, de nyerne a társadalom, mely az eféle erkölcsrontó intézetek bezarátását jogosan követelheti, ha szavaim pusztában nem hangzanának el. Egyébiránt, ha eredmény nélkül fog ez elhangzani, nehány nap mulva ujra és ujra kiáltani meg nem szűnik.

Nevezetes lelet történt közelebb Charolles mellett Diginhan Burgundban. Egy földmives munka közben ráakadt egy római császár szép bronce-szobrára. A bronztárgykoszoru jeles munkára mutat s látszik, hogy e művelés nagy művésztől származik. E mellett érmék és egyéb tárgyak is, pl. egy tanyér, kard, tör, egy zárt szekrény, egy kis bronce-szarvas, egy pompás arany nyakék, több arany és ezüstpenzvel együtt, voltak e gazdagnak mondható lelet tárgyai.

Netto budget 1875. évre. B) Rendkívüli szükséglet. forint. Bordezsmaulvátság és egyéb bevételek az államjövőkorról, erdőknél és bányászattól 127.812. Tiszai koronai kerület válságszövszege 185.714. Államjövőkorról 400.000. Állami előlegekből 3.241.212. Összesen: 3.954.738.

Netto budget 1875. évre. C) Hitel és pénztárműveleti bevételek. Összes fedezet: 153.794.069. Összes szükséglet: 181.285.047. Hiány: 27.490.978.

Színházi szemle. — i. — Csütörtök, okt. 29. Az ördög és czi mborája, bohózatos vígoperette 3 szakaszban. E meglehetősen sikerült, de semmi különös czéltalant nem bíró paródia, legalább kéttányi nézőt csalt a színházba, mint a tegnapielőt adott igazi vígjáték: Sakk a királyiak. Az előadók egyhábitár jó kedvelő bohókodtak s a közönséget eléggé mulattatták. Krecsányi S. — felső hangját leszámtatá, Horváth Szabó B. Egidij. Lenkei mindnyájan megállták helyüket. — A harmadik kép előadásánál pedig igen szép s örvedetes jelenetek valának tanui. Mustó (Siebel), e

iparkodtak őket megbékéltetni, de igyekezettük kigyonyolattak. Thure arconvasi rendkívüli haragot mutatott, a törvényzéki elnök pedig szokatlanul szörazokott volt. Senkinek se volt kedve beszélgetni, és emiatt a reggelizés bevezése utan kiki szobájába távozott, hogy rosz kedvét, ha lehet, kiálhassa. Anna és Lisbeth együtt mentek szobájokba, ahol Anna meg nem állhatta, hogy Lisbethet a nagybácsi irányában igért kíméletről megfellekdezés miatt meg ne dorálja. A leánykák közt meglehetősen heves szóváltás történt, de esakhamar kibékültek. Azonban alig békültek ki, midőn Anna ereszített, hogy azonnal a törvényzéki elnököt, menjén. — Most Thure bizonyosan bevádolt! — így kiáltott föl nagy örömmel Anna, miközben tapsolt és sietett nagybátyjához. Lisbeth gondolkodásig hájtá fejét kezébe, és susogva mondá: — Thure! igen, igen, én Thuret nagyon szerettem, és most is szeretem, de Elást, Elást nem tudom feledni. (Folyt. következék.)

